16/08/2022

«Ω του παραδόξου θαύματος…»

/ Γνώμες

- Του Μητροπολίτη Γλυφάδας Αντώνιου

Αδελφοί μου εν Χριστώ αγαπητοί,

«Ω του παραδόξου θαύματος…»

Πανευλαβώς και χαρμοσύνως εορτάζομε σήμερα την Υπερένδοξο Κοίμηση της Υπεραγίας Θεοτόκου και την εις ουρανούς Μετάστασή Της, που γι' αυτό λέγεται και Πάσχα του καλοκαιριού. Ο ιερός υμνογράφος αποκαλεί την Κοίμηση της Παναγίας «παράδοξον θαύμα». Και είναι πράγματι θαύμα παράδοξο το γεγονός, ότι "τίθεται εν μνημείω η Πηγή της Ζωής» και παραδίδεται στον θάνατο και την φθορά Εκείνη που εδέχθη μέσα στην γαστέρα Της την ίδια την Ζωή, Αυτόν που

δίνει την Ζωή σε όλη την κτίση και τοιουτοτρόπως Την έκαμε Ζωηφόρο και Ζωοδόχο.

Πράγματι παράδοξο γεγονός. Αλλά παράδοξα και θαυμαστά, εντυπωσιακά, υπερκόσμια και ανερμήνευτα με την κοινή λογική υπήρξαν όλα τα γεγονότα της επίγειας ζωής της Θεομήτορος· από την σύλληψή Της, μετά από επίμονη προσευχή των ευλαβών μεν αλλά προχωρημένων στην ηλικία γονέων της, Θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, μέχρι και την ένδοξη Κοίμηση και Μετάστασή της από την παρούσα στην ουράνια ζωή. Η Πάνσεπτος Κοίμησίς Της αποδεικνύει περίτρανα, ότι η Θεοτόκος ήταν από ανθρωπίνη φύση και μάλιστα θνητή. Αποδεικνύει, ότι προήλθε από την ένωση των γονέων Της και όχι μόνον από την μητέρα Της και το Άγιον Πνεύμα, όπως αιρετικά δογματίζουν οι Ρωμαιοκαθολικοί.

Όπως, λοιπόν, συνέλαβε τον Υιό και Θεό Της ασπόρως και Τον εγέννησε αδιαφθόρως, έτσι και, όταν απέθανε, η νέκρωση του σώματός Της ήταν πρόσκαιρη, διότι, όπως λέγει ο ιερός υμνωδός, η Κοίμησις της Μητρός της Ζωής ήταν αθάνατος.

Αυτήν ο θάνατος δεν την εφόβιζε, όπως τυραννεί κάθε άνθρωπο, διότι καιροφυλακτεί σε κάθε βήμα της ζωής του. Αυτή περίμενε τον θάνατο για να αναπαυθή λίγο στο τέλος του προσκαίρου βίου Της και να αρχίση πάλι τον δρόμο της ακήρατης και ατελεύτητης αιωνίας ζωής.

Το σώμά Της ετάφη κατά την επιθυμία της στη Γεθσημανή, αλλά σε τρεις ημέρες ο τάφος ανοίχθηκε και ευρέθη κενός, όπως ο Τάφος του Υιού Της. Το σώμα της Θεοτόκου δεν υπέστη διαφθορά και διάλυση, αλλά παρέμεινε άφθαρτο και αναλλοίωτο και μετέστη μαζί με την αθάνατη ψυχή της στην υπερκόσμια μακαριότητα του Παραδείσου. Έτσι, κατά την προφητεία του Δαυίδ, “παρέστη η Βασίλισσα εκ δεξιών σου, εν ιματισμώ διαχρύσω περιβεβλημένη, πεποικιλμένη”. Παρίσταται η Θεομήτωρ εις τα δεξιά του Θεού, και, όπως δογματίζει ο αγ. Ανδρέας Κρήτης, έκτοτε κατέχει τα δευτερεία της Αγίας Τριάδος. Και ενώ με την Κοίμησή Της «εστερήθη τους αισθητούς οφθαλμούς, την έναρθρο φωνή, τις σωματικές και θεοφόρους παλάμες της», όπως γράφει ο όσιος Θεόδωρος ο Στουδίτης, τώρα, που στέκεται στα δεξιά του Υιού της, «γρηγορεί, πρεσβεύει, εφορεύει, επισκοπεύει και σκέπει όλο τον λαό του Κυρίου», διότι «εν τη Κοιμήσει τον κόσμον ου κατέλιπε».

Δεν εγκατέλιψε τον κόσμο με την Κοίμησή Της. Εξακολουθεί να βρίσκεται κοντά μας. Αυτό, ας μη το λησμονούμε ποτέ. Και σε κάθε δύσκολη στιγμή της ζωής μας, της προσωπικής, της οικογενειακής, της κοινωνικής και της εθνικής, ας

στρέφουμε τα βλέμματα του σώματος και της ψυχής μας προς Αυτήν, έχοντας μέσα μας ζωντανή την φλόγα της ελπίδος, ότι η Θεοτόκος «σώζει αεί την κληρονομίαν Της».

Στην πορεία της ζωής μας μέσα σ’ έναν κόσμο ταραγμένο, ρευστό και ανάλγητο ας απευθυνώμεθα προσευχητικά προς την Παναγία Μητέρα μας και ας την ικετεύουμε μαζί με τον υμνωδο «μη επιλάθη Δέσποινα των πιστώς εορταζόντων την Παναγίαν σου Κοίμησιν» . Αμήν

Πηγή: pemptousia.gr